

**Ένα επιστημονικό πρόγραμμα
για ένα ελεύθερο λαό σε μια Ελεύθερη Ελλάδα**

*Δημήτρη Καλτσώνης
αν. καθηγητής θεωρίας κράτους και δικαίου*

Το βιβλίο αυτό δεν είναι μόνο μια συλλογική προσπάθεια των τριών συγγραφέων. Στην πραγματικότητα αποτελεί καρπό μιας ευρύτερης συζήτησης που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια με φίλους, συναγωνιστές, συναδέλφους, ιδίως από το σύλλογο διάδοσης μαρξιστικής σκέψης Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ, το Ίδρυμα Δ. Μπάτσης και τον Όμιλο Μαρξιστικών Ερευνών (ΟΜΕ). Ακούσαμε απόψεις, παρατηρήσεις, ενστάσεις, ακόμη και αντιρρήσεις.

Δεν γράψαμε αυτό το βιβλίο για να φλυαρήσουμε – πολιτικολογήσουμε. Από γενικολογίες έχουμε χορτάσει όλοι πια. Προσπαθήσαμε να συγκροτήσουμε, να αρχίσουμε να συγκροτούμε ένα επιστημονικά στέρεο, τεκμηριωμένο πρόγραμμα εξόδου από την κρίση σε όφελος του λαού, ενάντια στα κυρίαρχα συμφέροντα που μας έχουν φτάσει εδώ.

Στην ουσία καταθέτουμε προς συζήτηση ένα **πρόγραμμα απελευθέρωσης του λαού** από την εγχώρια ολιγαρχία και τον ξένο παράγοντα. Οι βασικοί άξονες στους οποίους στηρίζεται το πρόγραμμα που παρουσιάζουμε στο αναγνωστικό κοινό είναι :

1. Η διαγραφή του χρέους
2. Η αποδέσμευση από τη θηλιά του ευρώ και της ΕΕ. Προσωπικά ήμουν πάντοτε υπέρ της αποδέσμευσης. Δεν είναι όμως ζήτημα δογματικής προσήλωσης σε προκατασκευασμένα σχήματα. Η ίδια η ζωή έχει αποδείξει και στον πλέον δύσπιστο, με τον πιο ξεκάθαρο αλλά και οδυνηρό τρόπο, ότι άλλος δρόμος δεν μπορεί να υπάρξει.
3. Η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας για την ανάπτυξη της οικονομίας και την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου σε όφελος των λαϊκών στρωμάτων.
4. Η ανάγκη ενός πανεθνικού, δημοκρατικού σχεδιασμού ανάπτυξης της οικονομίας, ανάπτυξης της βιομηχανίας και της αγροτικής οικονομίας της χώρας μας. Για την ακρίβεια μιλάμε για ένα δημοκρατικό σχεδιασμό όπου οι εργαζόμενοι θα έχουν πρωταγωνιστικό λόγο και ρόλο.
5. Θεωρούμε ότι η ατμομηχανή της οικονομικής ανασυγκρότησης της πατρίδας μας θα είναι ο εκδημοκρατισμένος δημόσιος τομέας, ο οποίος θα υπόκειται στον εργατικό και λαϊκό έλεγχο έτσι ώστε να αποτρέπονται φαινόμενα διαφθοράς, κακοδιαχείρισης, σπατάλης, γραφειοκρατίας, ευνοιοκρατίας, εξυπηρέτησης των ιδιωτικών συμφερόντων.

Μαζί όμως με τις οικονομικές αλλαγές, υπογραμμίζουμε ότι απαιτούνται και σημαντικές πολιτικές αλλαγές, και μάλιστα βαθιές. Οικονομικές αλλαγές χωρίς πολιτικές θα μείνουν μετέωρες και θα ανατραπούν. Όπως και το αντίστροφο: πολιτικές αλλαγές χωρίς οικονομικές, χωρίς

ανακατανομή του κοινωνικού πλούτου σε όφελος των αδύναμων, δεν οδηγεί πουθενά. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι, δυστυχώς, τέτοιες αλλαγές σαν αυτές που προτείνουμε δεν θα είναι ένας κοινοβουλευτικός περίπατος, μια περιήγηση σε ολάνθιστο λιβάδι. Θα είναι μια πορεία σκληρών αγώνων και συγκρούσεων του λαού για την κατάκτηση της λευτεριάς του.

Απαιτείται, λοιπόν, ριζικός εκδημοκρατισμός παντού: της δημόσιας διοίκησης, των συνταγματικών θεσμών, του πολιτικού συστήματος, του εκλογικού συστήματος, της Δικαιοσύνης, των σωμάτων ασφαλείας, των μέσων μαζικής ενημέρωσης, του συνδικαλισμού. Χρειάζεται με λίγα λόγια η μετάβαση **από τη σημερινή ολιγαρχική δημοκρατία σε μια δημοκρατία από το λαό και για το λαό**. Ειδικότερα χρειάζεται:

1. Αποκατάσταση και διεύρυνση των δημοκρατικών ελευθεριών που σαρώθηκαν τα τελευταία χρόνια.
2. Υιοθέτηση, μέσω της ενεργού λαϊκής συμμετοχής και σύγκλησης Συντακτικής Συνέλευσης, ενός νέου Συντάγματος που θα κατοχυρώνει την εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία, την απλή αναλογική σε όλες τις εκλογικές διαδικασίες, θεσμούς άμεσης δημοκρατίας, τη δυνατότητα του λαού να ανακαλεί οποτεδήποτε τους εκπροσώπους του.
3. Κατάργηση κάθε είδους προνομίων (μισθολογικών και άλλων) των υπουργών, βουλευτών και γενικότερα των στελεχικών θέσεων πολιτικού χαρακτήρα.
4. Ριζοσπαστικός εκδημοκρατισμός και αναπροσανατολισμός των ενόπλων δυνάμεων, των σωμάτων ασφαλείας, όλης της δημόσιας διοίκησης και των κρατικών μηχανισμών, με την ενεργό και αποφασιστική συμμετοχή της εργατικής τάξης και του λαού. Διάλυση των φασιστικών και ιμπεριαλιστικών παρακρατικών θυλάκων.

Ας μην ξεχνάμε ποτέ την εμπειρία της κυβέρνησης Αλλιέντε. Πραγματοποίησε σοβαρές αλλαγές, εθνικοποίησε επιχειρήσεις, ανέβασε τη βιομηχανική παραγωγή της Χιλής, βελτίωσε το βιοτικό επίπεδο του λαού αλλά δεν προχώρησε στις αναγκαίες δημοκρατικές τομές στην πολιτική και στο κράτος με συνέπεια να μείνει ανυπεράσπιστη μπροστά στις ιμπεριαλιστικές μηχανορραφίες και στο φασιστικό πραξικόπημα. Ποτέ να μην ξεχάσουμε το μάθημα αυτό.

Για να μην πολυλογώ, με το βιβλίο μας αυτό επιθυμούμε να ανοίξουμε μια σοβαρή και νηφάλια συζήτηση και να συμβάλλουμε στη δημιουργία ενός λαϊκού, πατριωτικού, δημοκρατικού μετώπου που θα αποτελείται από κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που θα συσπειρωθούν γύρω από μια τέτοια κατεύθυνση.

Ξέρουμε πως εδώ ακριβώς βρίσκεται και η μεγαλύτερη δυσκολία. Η ζωή όμως δεν γνωρίζει αδιέξοδα. Οι λαοί βρίσκουν πάντοτε τις λύσεις εκείνες που θα τους ανοίξουν νέους δρόμους. Κι αν κάποιοι ολιγωρήσουν, λύσεις θα προκύψουν. Ίσως μάλιστα χρειάζεται ένας “πυροκροτητής”, μια δύναμη, μια πολιτική κίνηση που θα δώσει την αναγκαία ώθηση.